

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Odium nostri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

ERAPHINI
LIBER IV.
CONSIDERATIO I.

AMOR DEI,

Odiū nostrū.

Mo DEū meū, non solum quando volo
bonū ipsius; sed etiam quando nolo, &
aversor malū ipsius, quod est peccatū.
Dum igitur odi meipsum, tanquam princi-
piū & causā peccati, amo Deū, Odiū
meū, fidelis comes Sancti Amoris: Sancti fratres,
ex una matre! Quia unus habitus Caritatis est utri-
que oculus principium, Sancti Amoris Dei; & Odiū
meū nostrū ipsorum, & peccati. Debeo verò odisse
meipsum, & propriū corpus, non solum propter pec-
cata presentia, sed etiam propter præterita, ut ulciscat
injurias in Deū patratas.

Hæc scalam Jacob, ubi Angeli Sancti semper Deū
adorabant, & ascendendo in cælum, & descendendo
in terram. Ita veri servi Dei semper sunt occupati in
Amore Dei, vel ascendendo per amorem ad
Deū, vel descendendo per odium sanctum erga se-
ipsum. Oderim igitur meū corpus, ut infectum halitu
peccati originalis peccati, ac profus contaminatum
per inclinationibus, & fomite peccati.

Miser anima, ubi es? in quali carcere? in qua habitatione? Quæ semper agit ruinas, cum per te continuo te perimendi. *Quis me liberabit de morte huius?* quia semper inclinat in mortem. Da mihi gratiam, Domine mi, ut agnoscam meum inimicum, & cum tractem, utralem, & eum rationi: & ut odio prosequendo meipsum per magis amem te, summum Bonum meum: semper in odio ejus, qui hoc meretur; & in odio ejus, qui dignus est amore: odio mei, Deus meus.

CONSIDERATIO

II.

AMOR DEI,

Separat animam à corpore.

SANCTUS ac divinus Amor, non est amor que; sed est amor purissimus, & spiritus terminatus in summo, & increato spiritu, quod est anima. Ita divinum oraculum: *Dei; & eos, qui adorant eum, in spiritu et veritate adorare. Io. 4.*

Quisquis ergo desiderat esse in numero Deum, & admitti ad Scholam Divini Amoris, sibi vivendum esse, sicut de S. Paulo dicit Chryl. *Sicut nuda anima sine corpore; ac si foret purus spiritus: & quasi anima ejus tantum ad suam carnem, non eam informaret, sicut Angelus ad corpore assumpto.*

Ama igitur, anima mea, Deum tuum: ama in spiritu; ama extra corpus & sensus, ama in totis viribus tuis, ex toto corde, ex omni